

/Зад сцената се чуват роговете на ловци./

/Влизат Тезей, Иполита, Егей със свитата си.

ТЕЗЕЙ. - Да се повика горският пазач!

Привършени са нашите обреди,

Нагорната е зората
но тъй ~~тъй~~ *е зора зоркло*

любимата ми ще послуша лаят

на кучетата в близката поляна.

Казах - да се повика тук пазачът.

/Излиза един прислужник./

А ние с тебе, мила ми царице,
да идем там, на оня хълм, откъто
че слушаме нечувания вой
на поетята - и неговото echo.

Но чакайте! Какви са тия нимфи?

ЕГЕЙ. - О, господарю - туй е дъщеря ми,
а туй - Лизандър, този е Деметрий!
А тук лежи Елена - дъщерята
на Недър - сам не знам, защо са
събрани всички в тоя късен час.

ТЕЗЕЙ. - Навсякъде те са станали тъй рано,
за да извършат майските обреди,
дошли са тук участие да вземат
във нашите среднощи тържества.
Ала, Егей, кажи ми, в той час
за избора си Хермия нали
ще трябва отговор да ни даде!

ЕГЕЙ. - Да, господарю.

ТЕЗЕЙ. - На ловците

кажи да затръбят и да събудят
ония тук, които спят.

/Чуват се роговете на ловците. Лизандър,